

#### מסורת הש"ס

א) קידושין כד: מנחת ו. כה. [מולין גנ]. פסוקהי. ת"כ וקרא נדבא פרש' ו ה"ג, אמור פרש' ז ה"ב, וע' ירוש' שקלים פ"ד היד, ה"ט ע"ז ה: נא. כל הענין ירוש' פסחים פ"ט ה"ה, מגילה פ"א הי"א, סוטה פ"ט ה"ה, א) [מולין מ:]: רוספי' חולין פ"ג הי"ז, וע' ת"ר"כ שמיני פ"ג ה"ט וה"י, אחרי פ"י"ב הי"ח, ירוש' נזיר פ"ו הי"א, ד) [סנהדרין קה: ע"ט], ירוש' מגילה שם, ו) [נ"ו] כד, א) כתב רש"י בע"ז מו. ד"ה בני ר"מ, יהודה וחוקים שגן, ח) מביאות יתרו פ"א, ירוש' שם, ט) מביאות ר"פ יתרו, בחודש פ"ב, ספרי ברכה שגג, י) [קטנה ט"א], ו) [מגילת יד: שגם פת:], ט' ע' כסנים מלכות, ל) לילי גנ: ו ב"ר פייכ"ח ד, ט) ע' כתר פ"ז ו. דממלתו כע"ף, ט) כע' ככ"מ כפ"א מה' גי'ושין [הט"ו] מה' ירושקה על הרב"ם, וע' בבב"ז ובפ"א, ירוש' ט) וע"פ חולין מנ: ד"ה אומר, עירובין ז. ד"ה כנון וכו' ומימיו נענין נ: ד"ה ונקב, כ"ק כ"ה. ד"ה נעצר, כנורות ח: ד"ה כד.

#### הגהות הב"ח

א) גמ' שטע ובא שהיה: ב) רש"י ד"ה ה"ג זכרים וכו' ולא (למרי') [גרסי' דאמר מר] תמות זכרות כנחמות (לאפקין לא כעשומי) וכו' דמאי איראי:

#### שינויי נוסחאות

א) צ"ל דאיר' (י"ש"מ): ב) צ"ל אמר הקב"ה לבח הבא וכו' (ש"מ, ובשינוי בבב"ה): ג) צ"ל ההוא למעשי' (י"ש"מ): ד) ליה הרמנא לבח (ש"מ): ה) ש"מ גוסף אמר מר: ו) ז"ל מאותן שעתידין ליטרה, וע' מהרש"א שבי"ח ה"א הפסוק (תנ"ר"י: וכו' בבב"ה): ז) ולכא' גיר' זו מוכרחת, דלי' טמאים היינו שנעברה בכן עברה א"כ האף התפרה הא דכתיב מטהרים ו' ומטמאים ב', למא לי ב', יקח' ז' נחמין שלא נעברה בן עשרה, כולמא מתי' טמא אי אפשר שהא טמור, אלב מוז שנעברה בן עשרה הכי אפשר ליקח אחרים וי"ע ג"ר קה"ק, ובס"י גורם כנסים לפטוי אלב שח"י' מוסף ל"א מאותן העידרין ליטרה: ז) בכל כתיב' ונקת' ופתי' ה"ס, לכל קרבו עולות, וכו"ה כרש"י, וכ"ז ה"ס"מ, וממתינו הוא אלב גרסינן "הכל" נמשעט דקאי על הקרבנות, אלב גרסי' "כלב" דקאי על הקרביים, וכו' משעט' מוסרי', ולפי"ז לא גרסינן נמי כסמיון התיבות שסבורים, ולפיכא נמי כתיבתי' ורפאי', וכו"ה טה"ק ובעי"ז ש"ס ביאורים בלוקי, ובס"מ תחת המיתות שסבורים גורם ולבני נח, והמיומן אלה, והסוטה אשר כדפוסים הוא שפי' הנהגה וכו' עניק עניק וכו"ה, וע' רש"י, ובספ"ל מיקן לשון טמא זה דלכ"ל אימא שלמים ועולות והתניא עולות ולא שלמים ההוא כמ"ד לא הקריבו כו'. וע"ש: ח) צ"ל לבני, וכן כהן כלקמן (ש"מ, כרתי'): ט) צ"ל התעשרי, וכן כרש"י (ש"מ) והרשב"א, ז) צ"ל משמתי, וכו"ה כרש"י ד"ו (י"ש"מ): יא) צ"ל יתרו לאחר מתן תורה הוה הניחא וכו' (י"ש"מ): יב) צ"ל מיד (ש"מכ"י): יג) צ"ל כשישנן הקב"ה תורה היה הקול (כ"י): וד' קו): יד) תולעש שנאמר ה' למבול כל צ"ל (י"ש"מ): טו) מי רש"י דפ' שנשבע שלא ישתים, וה"ק גמ' מ"ק דל"כ מה שאלו שוב שמה מניח מנוח של אש, עני' מיקן טמא הנמ' דלכ"ל שנא' מבול בא לעולם אמר לה' לא למבול ישב כבר נשבע

הקב"ה שאינו מבול לעולם. אמרו לו מבול של מים וכו' נשפט אמר להם וישב ה' מלך לעולם כבר נשבע שאינו משחית וכו'. וזוה א"ש פירש"י: טו) צ"ל לעולם שנאמר כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי (\*י"ש"מ) מעבור מי נח עוד על הארץ אמרו לו כו' (כ"י): שמה מבול וכו' שנאמר ה' באש יבא אמר להן כבר נשבע (\*י"ש"מ): יז) צ"ל שנאמר ה' באש יבא (ישע"י טו) (ש"מ), וע' קוטס יא ע"ט: יח) צ"ל שאינו מבאי מבול כל עיקר שנאמר ולא יהיה עוד מבול לשחת כל בשר, ואלאי מה קול כו' (\*י"ש"מ): יט) והוא מבקש (כ"י): כ) צ"ל ר"א בן עניק (ג"ו): כא) צ"ל דכתיב (\*י"ש"מ): כב) צ"ל לדודיו (\*י"ש"מ): כג) צ"ל דלאר (כ"י): כד) שנים ידע שהן (כ"י): כה) ס"ף הכל (ג"ו): כו) שפי' ביה, ובכתיב' לפטעני, וע' לעיל אות ג, והרש"ש כ' דדבור זה ה"א עם שלפני, וממיתת קרבו עולות הוא דבור חדש: כז) בני נח הוה (כ"י): כח) צ"ל אלא (כ"י): כח) נלכ"ל דאיצטריך (בא"ח): כט) צ"ל בדדמי (כ"י): לו) לא הייטשין ליה כנלכ"ל (בא"ח):

נעלמא אחר רחמנא לעיילי' וטריפה לא יעול שחמות כתיבה, אלב לפשות פירות לא איכפא ואפילו וקן וקרים לעול (ש"מ ובכ"י: טו ח: א) מאותן שלא נעברה בהן עבירה, שלא נוקקו אלב נאן וזבם (סנהדרין קה: ע"ש) תתקע' דרורות, כלפנים שנה שקדמה תורה לעולם היו עמידין דורות הללו להכריתא, שנאמר (מסליס קה) דבר אלף לאף דור, ואלאי הקביה שאין העולם מתקיים בלא תורה לא כן ובעינין ולא כה"ן ומנא לכ"ו דורות, הכי מסתרי מתקע"ד מאלף (שבת פח):

## פרת חמאת פרק ארבעה עשר זבחים

ה"ג זכרים ונקודס סמימים וצעלי מומין לאפוקי מחוסר אבר ולא. ט ולא וט גרסי' תמות וזכרות כזהמות כו' דמאי איראי קודס מתן תורה לאחר הקמת המשכן נמי איתא להא ועוד מדקאמר אלב מחוסר אבר לא מכלל דצעלי מומין לא נפסלו לא כזהמה ולא

צעוף: שנאמר לבני נח.

לגזרה: שחיין ראשי איברים. ולמה

לי לאזהורי עלייהו אי לאו משום

הקרבה שהקריב מהו צלאמו מן

המיצה: מלחמים זרע נפקא.

דטריפה אינה יולדת: בדומין לה.

למעוטי טריפה: תמים דדרכיו.

עניו וסגנן: מהו דסימא אסך. לאו

למידרש בדומין לה אלב שהודיע בן

שאינו עושה אלב לכדורו להיות לו

לזותא: קמ"ל. לחיות זרע לאו בן

לזותא כעי' להו ומהשתא על כרחך

אתך יתירא הוא למידרש על בדומין

לה: מי הוה. הכי לא נהנה מורה:

הבאין מליניהן. וכל אותן שצאו אל

המיצה מליניהן צאו וצתן הכיר

אותם שצאו שצעה שצעה ידע שהן

טהורין ושצאו שנים שנים בן שכן טמאין:

ויוצמו וצחים שלמים. וסיני קודס

הקמת המשכן הוה ואת אמרת דעד

[שלא] הוקם המשכן לא קרבו שלמים

כלל: לכל. בהן דין לישראל דין לבני

נח קרבו עולות אלב שלמים לא קרבו

לבני נח ומשעת מתן תורה שנזכרו

ישראל קרבו להם שלמים: פסנער.

לשון (שמות ד) וינער ה' את מלרים:

שמעשיה כלפון. היינו עולה שטעונה

לפון י'. וסבא. אל מלך המשיח: אומה

שמעשיה כלון ודרוס. דייטוי ישראל

שמקריין עולות שלמים: משמניהן

ידדוה. מן השמנין שבהן ומייהו

עולות הוו: צקיבוצ גליוס. [וה"ק]

עורי רוח כפונית וצואי רוח דרומית

לקבץ גליות המפסחות ככס: וצחים

ועולות. וצחים היינו שלמים וקודס

מתן תורה כולוה בני נח בן.

וצחים אינן שלמים אלב לשון שמיטה

נעלמא וליכילה: הניחא למ"ד כו'.

פלוגתא לקמן: כסנאי. אי קודס

מתן תורה הוה [יתרו] אי לאחר:

וכסיכלו כולו אומר כדור כו'. רישא

דקרא קול ה' יחולל אילות ונצממן מורה

משמע ויכיהלו של כל מלך ומלך

כולו אומר כדור להקב"ה: אחר לסס

וישג ה' מלך לעולם. כדר נשבע

שיהא מלך לעולם על גרומיו ולא

ישחיתם: פשע מאות ושצעים וארצעה

זרוזס קודס שנזכר העולם. וכ"ו

מאלס ועד משה רבינו ט הכי דבר

זוה לאלף דור (מסליס קה): עוו.

התורה שהיא מעון של ישראל:

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

דאפי'

## זבחים פרק ארבעה עשר זבחים

## קמז.

ודילכמא למועוטי טריפה. תימה דצפ' שילוח הקן (חולין דף קמ. ושס) גבי שתי לפרים חיות דרש' מינה תרתי שמין ראשי איברים שלה ולמעוטי טריפה וי"ל דשאני ליפורי מזורע שהוא כעין קרבן ושיניהן שוין לענין פסול אלב גבי נח דשאר מומין כשרין הו"ל ללאוקמיה למעוטי טריפה דוקא:

אבל בן למ"ד טריפה יולדת מאי איבא למימר. פי' דלדידיה

לא מייחר ליה מכל החי למחוסר אבר

ואליטריך בן למעוטי טריפה וא"ת כיון

דטריפה חיה יולדת היכי ממעטא

מכל החי הא צפ' שילוח הקן (ג"ו שס)

לא ממעט מחיות טריפות למ"ד

טריפה חיה ויש לומר דשאני הכא

דמכל החי מיותר ושפיר משמעט

למעוטי טריפה אע"ג דחיה דמשמעט

חיות גמורה ומסמכר למעוטי טריפה

אע"ג דחיה יולדת טפי ממחוסרת

אבר דלמ"מ און טריפה כריאה

נשארט ולא חזיא לקיוס העולם כולי

האי: אתך בדומין לה. וא"ת

א"כ האי מכל החי למה לי דתרווייהו

מאתך נפקא וכי סימא דלמא נח

גופיה מחוסר אבר הוה מי קאמר

רחמנא דכוותך עייל שלמים לא תעייל

וי"ל דמוקמא קרא דדמי לטריפה

ולא דמי בן למחוסרת אבר דלענין קיוס

העולם בן חייסין:

דילמא נח גופיה טריפה הוה.

וא"ת והלא חי אחרי כן

ג' מאות שנה וי"ל דשמא לא היה כזה

וצריאות כראוי לו וסוגיין כמ"ד

טריפה חיה ט' ור"ת היה רגיל לחלק בין

טריפות דלדס לטריפות דזהמה משום

אלו טריפות (חולין דף קמג.) מייטי

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

כאיה מליצו אטריפות דזהמה ט':

## עין משפט ונר מצוה

**כג א** מ"י פ"ג מה' איסורי מוצה ה' א:

### תורה אור השלם

1. ומכל דהיי מקבל בְּשֵׁר שְׁנִים מִכָּל חַיָּה אֶל הַחֵבֶרֶת לְחֵקֶיֶת אֹתָהּ זָכָר וְנִקְבָּה יָחִיד:

בראשית ו, יט
2. ודבאים זָכָר וְנִקְבָּה מִכָּל בְּשֵׁר בָּאוּ בְּאֶשֶׁר צִוָּה אֱתוּ אֱלֹהִים וַיִּסָּר יָחִידָהּ בְּעֵדָה:

בראשית ו, טו
3. וישלח את נָחֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֵלֶת וַיִּזְבְּחוּ וַיִּבְדּוּם שְׁלֵמִים לַיהוָה פָּרִים:

שמות כד, ה

4. וְהָבֵא הַבָּיִת גַּם הַזֶּה מִבְּכֹרֹת צֵאֲנָו וּמִחֻלָּבוֹת ו